

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

givning, en rammelovgivning, som ikke nævner de bestemte byer, men selve sagsområdet, dets karakter og dets muligheder.

Det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen spurgte mig, om alle konservatorierne kunne forblive i deres bygninger. Det er vel næppe muligt. I Ålborg er huset, som det ærede medlem jo åbenbart kender, af temmelig gammel karakter og skal muligvis falde for en vejjudvidelse eller en vejgennemførelse. Hvorledes man da i Ålborg vil prøve at løse problemet, har jeg kun formodninger om. Inden man overhovedet kan udtale sig om det, må man jo se det konkrete forslag, og spørgsmålet må løses ud fra helt konkrete vurderinger af de lokale forhold. Det ærede medlem ville også vide, hvorledes det skulle finansieres, og her må jeg altså henvise til denne konkrete behandling af det enkelte tilfælde.

Hvorledes forholder det sig med det kgl. danske musikkonservatorium? spurgte det ærede medlem, et tema, der også blev optaget fra anden side. Der er nedsat et udvalg, som skal prøve at finde et andet egnet sted til musikkonservatoriet. Vi har anstrengt os hæderligt i ministeriet for om muligt at finde en løsning, men det er ganske overordentlig vanskeligt. Jeg håber, at dette udvalg meget snart kan finde en udgang af besværlighederne; thi givet er det, at det at fortsætte ret længe under de nuværende, absolut utilfredsstillende forhold ikke er tænkeligt.

Det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen ønskede også en forbedring af konservatoriernes udstyr, navnlig af det kgl. danske musikkonservatoriums udstyr, og det glæder mig, at det ærede medlem så varmt går ind for en sådan økonomisk og saglig forbedring af udstyret, af instrumenter og af undervisningsmidler.

Jeg tror, jeg dermed har besvaret de væsentligste af de spørgsmål, der er stillet mig, og skulle jeg ikke have ramt alle spørgsmålene, er jeg naturligvis villig til at møde frem i udvalget og drøfte tingene nærmere og fremskaffe de oplysninger, der måtte ønskes.

Det ærede medlem fru Birthe Wetlesen talte om socialistisk understøttelsespolitik og var i det hele taget inde på en formulering af en lidt grov karakter. Jeg synes, det

ærede medlem er alt for køn til en så skæmmende form for polemik.

Med disse ord skal jeg udtale ønsket om, at vi kan finde en saglig løsning på problemet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Waldemar Laursen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om salg af skind og huder ved offentlig auktion.

(Lovforslaget (nr. 42) findes i tillæg A. sp. 323, fremsættelsen i tidenden sp. 788).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til dette lille lovforslag. Det tager kun sigte på en ligestilling mellem de nordiske lande med hensyn til salg af huder og skind på auktioner. Vi har i de sidste 4 år haft afgiftsfrihed for danske skind solgt på danske auktioner, mens der har skullet betales $\frac{1}{4}$ pct. i afgift af skind fra de øvrige nordiske lande. Denne bestemmelse har man nu ønsket ophævet, og da der ikke er mange penge i det og det kan skabe en mulighed for rationalisering og bedre salgsvilkår, vil jeg på mit partis vegne anbefale dette lovforslag til en hurtig og velvillig behandling. Og lad mig tilføje: hvis ikke man fra anden side giver udtryk for ønske om udvalgsbehandling, agter jeg ikke at foreslå noget sådant.

Heilesen: Det fremsatte lovforslag om salg af skind og huder ved offentlig auktion tager sigte på at skabe mulighed for centralisering af de skandinaviske pelsauktioner, og en absolut nødvendighed herfor er, at udenlandske skind her i landet kan sælges uden auktionsafgift. Danmark har verdens